

90 J. V. SNELLMAN – J. P. PALMÉN

HUB, J. P. Palméns brevsamling

K(äre) B(roder).

Om Du tror, att Din förklaring på något vis kan skada saken, såsom jag förstår det: inskränka den lära om Finlands politiska ell(er) statliga förhållanden, jag anmärkningsvis uppställt – så är det visst betänkligt att offentliggöra den. Ty mycket beror på den häfd vi för en sålunda uppfattad politisk ställning kunna vinna; och man kan med Nordström säga: allt hänger på ensidiga löften och försäkningar, hvilka när som helst kunna återtagas.

Men jag skulle tro, att någon polemik icke behöfver uppstå. Mina anmärkningar äro gjorda med skyldig grannlagenhet, utan någon gissning hvarföre För(attare) omfattat sin åsigt eller någon förebräelse derför, att För(attare) så gjort. »Orätt uttryck» – »icke tillfredsställande» framställning – är det enda, som blifvit sagdt. Om Du vill visa att uttrycket är rätt, framställningen, sådan den bör vara, ämnar jag visst icke säga något deremot. Men jag inser visst, att Du har svårt att yrka detta ur annan synpunkt, än bokens ändamål, nödig korrtthet eller något dylikt – emedan eljest hvad i sak är riktigt ell(er) origtigt måste komma i fråga. Dock äfven om så skulle ske, blir mitt enda svar att repetera det redan sagda – ingalunda af Rechthaberey, utan, för den allmänna opinionens skull i frågan, och vederbörande till påminnelse, att förhållandet så förstås – af denna opinion.

Skulle Du anse Dig kunna medgifva, att senare Kejs(erliga) förklaringar böra anses som sådane med afseende på inkorporations manifestet betydelse, och att deras innehåll derföre *kanske bordt* upptagas, skulle Du visst göra saken en god tjenst. – Det vore också önskvärdt, om Du enl(igt) yttrad afsigt ville utlägga petitionsrättens betydelse. Vill Du visa, att den i Din bok är nämnd och yrkad, kan det icke falla mig in att säga något deremot. – Hvarje anmärkning å min sida vore då öfverflödig.

Tuus
J. V. S:n

91 FÖRELÄSNINGAR I PSYKOLOGI. VÅRTERMINEN 1860

HUB, JVS handskriftssamling

Psykologi 1 & 2,

Den vetenskap, hvars framställning vid dessa sammankomster utgör vårt föremål, Psykologin, har i all tid gällt för den synnerligast vigtiga och mest lockande af filosofins discipliner.

Det lockande hos det psykologiska vetandet beror utan tvifvel främst af det intresse, hvar och en intelligent uppväckt menniska måste hysa för kunskapen om menniskoanden, om dess väsende. Men man har också under tidernas lopp samlat ett nog rikt material af erfarenheter angående yttringarne i andens lif hvars sammanställning kan gifva vettgirigheten och eftertanken en angenäm sysselsättning.

I synnerhet detta senare slags psykologiska betraktelse måste vara populär. Det hörer icke mycken tankeanstängning dertill, att förstå